

θρέμμα

θρέμμα, το, ουσ. [<αρχ. θρέμμα <τρέφω], το θρέμμα· συνήθως στον πλ. **τα θρέμματα**, τα οικοδίαιτα ζώα, τα βοσκήματα (αρνί, κατσίκι, μοσχάρι κ. ά.): «στα χωριά πολλές οικογένειες έχουν ακόμη θρέμματα, απ' τα οποία μπορούν και παίρνουν εκτός απ' το κρέας τους, το μαλλί και το γάλα τους»·

- γέννημα θρέμμα, βλ. λ. [γέννημα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας